

Пейо Яворов
Предчувствие

Към запад морно слънцето клони,
в предчувствия задъхан чакам аз:
надигат се от изток тъмнини, –
предчувствия – в душата зной и мраз:
отхожда смъртно бледен моя ден,
не ще се съмне нивга зарад мен.

Цял свят понесох в своите гърди
и всичко се превърна там на прах;
плачи, жена, която ме роди, –
вдън всеки плод безплодие узнах;
плачи, ридай, проклинай, о жена,
без отзив в глуха тъмнина.

И слънце пак ще да изгрей,
ала отхожда моя ден;
все тъй, в лъчи, небето ще тъмней,
но то не ще смущава вече мен:
жена, в утробата ти ужаса познах
и паднах днес, и гина аз без страх.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7039>]